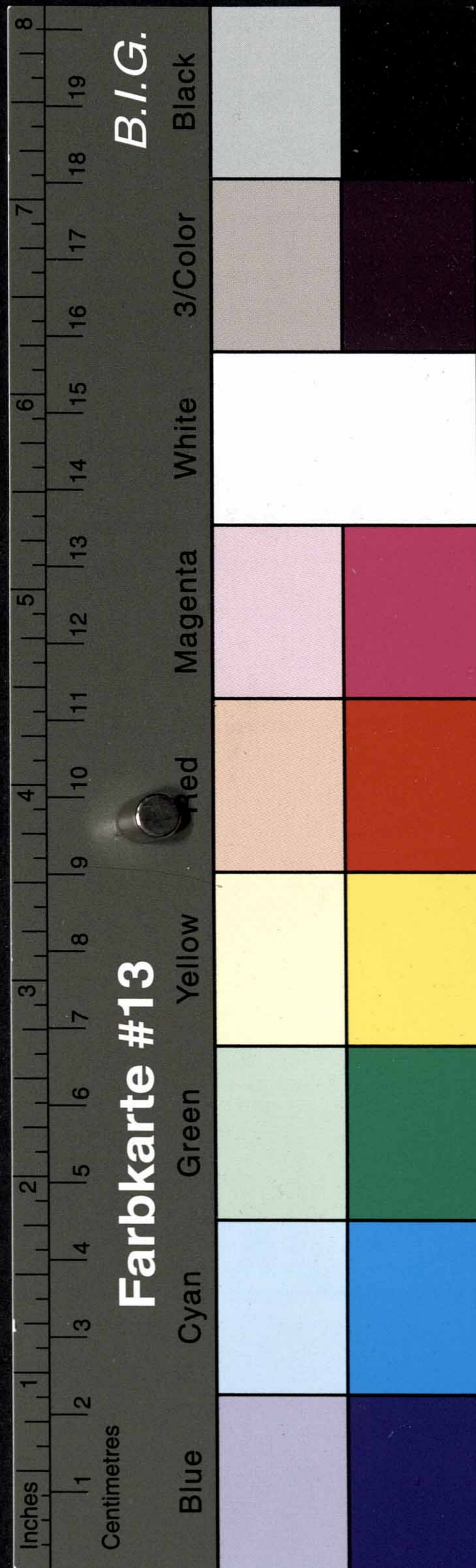

XI/117

S. Non possum responderi ad ea, quae proximis tuis ad me p'scri-
psisti, ob celerem tabellarii abitum, quem a casu mortuus sum. Hoc tamen
apud me retinere nequeo, q̄ me tua delectat amicitia, nempe ita, ut id
verbis exprimere omnino nō ualeam. Peto ut perpetuo durare sinas.
Per transenna aspexi Poetica tua, quid sentia nō dico, ne adulationis me
arguas, uel saltem amoris recitate dicas seductū. Crebelius eandē serm
asportauit. quare ego rogo efficias, ut q̄primū liceat, alia mittas, quo
habeam, quod desiderari diutius. Vitam Nicolai misisti nō importune.
Morbus meus nihil mutatur, nescio quid faciendū. Mito matrimonii
enomin, et Medicina. uidebis utrobique quod te maxime delectabit. Ita
vehemens illud est, ut mouerit Brunonē Amorbartium illū ad uxore
duenda, qui nō admodū eam rem curauit. Euid tibi faciet. Hoc uero
tam blanditur, ut haud dubie tibi sis p'suasurus, quia medicus es, non
hominē, sed deū esse. Libuit in iocari rerū, atq̄ iocus talis est, ut postq̄
rem p'spexeris, dūm induas, nihil minus esse q̄ iocū. Vale, meq̄ ama
mutuiter. Salutaris ab uxore mea plurimū. nō minz a Fabii filio.
Figuri tertio Idus Octob.

Myronius iunior.

Virro absolviss. D. Joartni,
mo Verdiano Medico &
Poeta Laureat. Amiciss.
suo.

April

1771

